ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាល
ស្តីពី
គោលការណ៍គន្លឹះក្នុងការគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ
នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

Statement of The Royal Government of Cambodia
on
Cambodia's Marine Fisheries Management
Key Principles

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ០១ សរ៤ក

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ស្តីពី
គោលការណ៍គន្លឹះក្នុងការគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ
នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

វិស័យជលផលកម្ពុជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការរួមចំណែកអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ជាពិសេស ចំពោះសន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការបង្កើតការងារ ការធ្វើឱ្យមានសមភាពនិងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច តុល្យភាពរូបិយបណ្ណបរទេស និងការការពារបេតិកភណ្ឌធម្មជាតិ។ វិស័យជលផលសមុទ្របានរួមចំណែកក្នុងផលនេសាទសរុបនិងមានការកើនឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំចាប់ពីឆ្នាំ២០០៨មក។ ផលនេសាទសមុទ្រសរុបមានប្រមាណជាង១២០ ០០០តោន ក្នុងឆ្នាំ២០១៧ គឺប្រហែល២០ភាគរយនៃផលនេសាទសរុប។ បច្ចុប្បន្ន ផលិតផលជលផលគិតនៅកន្លែងឡើងត្រីមានតម្លៃប្រមាណពី២០០ទៅ៣០០លានដុល្លារក្នុងមួយឆ្នាំ។ តម្លៃផលផលសរុបទូទាំងប្រទេសទាំងទឹកសាប ទាំងទឹកប្រៃបានចូលរួមចំណែកប្រមាណ៧ឬ៨ភាគរយនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប។

ទោះបីជាវិស័យជលផលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃជលផលសមុទ្រត្រូវបានគំរាមកំហែងដោយបញ្ហាមួយចំនួនរួមមាន ការនេសាទហួសកម្រិតនិងចំនួនទូកនេសាទលើសសមត្ថភាពធៀបនឹងផលចាប់ ការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍និងគ្មានការអនុញ្ញាត ការអភិវឌ្ឍតាមតំបន់ឆ្នេរ និងការបាត់បង់ទីជម្រក។ កត្តាទាំងនេះបណ្តាលឱ្យអ្នកនេសាទខ្នាតតូចនិងគ្រួសាររងគ្រោះដោយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានពីបញ្ហាទាំងនេះ។ ដើម្បីផលប្រយោជន៍ជាតិវិស័យជលផលសមុទ្រ មានការងារជាច្រើនដែលត្រូវដោះស្រាយក្នុងគោលដៅបង្កើនសន្តិសុខស្បៀង កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន។ សេចក្តីថ្លែងការណ៍ស្តីពីគោលការណ៍គន្លឹះក្នុងការគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រនេះត្រូវបានរៀបចំកែលម្អឱ្យបានល្អប្រសើរនូវខ្លឹមសារសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពីគោលនយោបាយវិស័យជលផលជាតិឆ្នាំ២០០៥។ សេចក្តីថ្លែងការណ៍ដែលបានរៀបចំឡើងវិញនេះ បានដាក់បញ្ចូលនូវគោលការណ៍និងវិធានការតឹងរ៉ឹងមួយចំនួនថែមទៀតក្នុងការបង្ការ ទប់ស្កាត់និងលុបបំបាត់ការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍និងគ្មានការអនុញ្ញាត និងការនេសាទនៅក្នុងនិងក្រៅតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខរបស់កម្ពុជា។

ក- ទស្សនវិស័យ

ការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាពដើម្បីរួមចំណែកដល់ការធានាសន្តិសុខស្បៀងសម្រាប់អនាគតនិងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន និងភាពចម្រើនរុងរឿងរបស់ប្រទេសជាតិ។

ទស្សនវិស័យនេះទទួលស្គាល់តួនាទីដ៏សំខាន់របស់សកម្មភាពជលផលខ្នាតតូច ដែលមានតួនាទីចម្បងក្នុងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ ការលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រ ការអភិវឌ្ឍ សមធម៌ និងការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

ខ- គោលការណ៍គន្លឹះនៃការគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ

ដើម្បីធានាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ភាពសក្តិសិទ្ធ និងតម្លាភាពនៃការងារគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ ត្រូវផ្អែកលើគោលការណ៍សំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

ទី១ ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព: លើកតម្កល់តុល្យភាពរវាងសុខុមាលភាពអេកូឡូស៊ី ដែលនឹងធ្វើឱ្យធនធានជលផលនិងបរិស្ថានមានស្ថានភាពល្អប្រសើរ និងសុខុមាលភាពមនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធានាសន្តិសុខស្បៀង បង្កើតមុខរបរការចិញ្ចឹមជីវិត និងប្រាក់ចំណូល។ អាស្រ័យហេតុនេះ ផលប្រយោជន៍ដែលទទួលបានពីជលផលអាចបន្តទុកសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ។

ទី២ អភិក្រមគ្រប់គ្រងជលផលតាមប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី: ត្រូវអនុវត្តការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៅក្នុងវិស័យជលផល។

ទី៣ អភិបាលកិច្ចល្អ: សម្របសម្រួលការកំណត់ច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិ មានធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការរៀបចំសម្រាប់ការគោរពនិងការអនុវត្តច្បាប់។

ទី៤ តម្លាភាពនិងការចូលរួម: លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការធ្វើផែនការអនុវត្តនិងការគ្រប់គ្រងជលផល។

ទី៥ អនុម័តគោលការណ៍អនុវត្តល្អរបស់អន្តរជាតិនិងកិច្ចសហការថ្នាក់តំបន់: ធ្វើសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយប្រទេសជិតខាង។

ទី៦ ការសម្រេចចិត្តផ្អែកលើវិទ្យាសាស្ត្រ: ធានាថាការសម្រេចចិត្តក្នុងការគ្រប់គ្រងជលផលត្រូវបានផ្អែកលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រដែលល្អបំផុត។

ទី៧ តុល្យភាពរវាងសមត្ថភាពនេសាទនិងធនធានជលផល: រក្សាឬស្តារផលស្តុកត្រីទៅតាមកម្រិតសមត្ថភាព ផលិតដើម្បីរក្សាទិន្នផលឱ្យមាននិរន្តរភាពជាអតិបរមា។

ទី៨ ការគ្រប់គ្រងតាមបែបការបន្សាំ: គ្របដណ្តប់ការផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈការសិក្សានិងការបន្សាំខ្លួន។

ទី៩ អភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន: មិនពន្យារពេលធ្វើសកម្មភាពដោយសារតែខ្វះព័ត៌មាន និងអនុវត្តអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុននៅពេលមានភាពមិនច្បាស់លាស់ ជាពិសេស ភាពមិនច្បាស់លាស់ក្នុងការប៉ាន់ស្មានរបស់កម្រិតសមត្ថភាពផលិតដើម្បីរក្សាទិន្នផលមាននិរន្តរភាពជាអតិបរមា។

គ- យុទ្ធសាស្ត្រ

១- ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃជលផលសមុទ្រ

ដើម្បីឱ្យការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិមាននិរន្តរភាព និងការអនុវត្តគោលការណ៍បរិស្ថានល្អ ផលនេសាទសមុទ្រត្រូវកម្រិតនៅត្រឹម១២០ ០០០តោនក្នុងមួយឆ្នាំ។ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅនេះ ចំនួននិងទំហំទូកនេសាទត្រូវកំណត់ឱ្យនៅត្រឹមកម្រិតចំនួនបច្ចុប្បន្ន និងអាចពិចារណាទៅលើការកាត់បន្ថយចំនួននិងទំហំទូកនេសាទនាពេលអនាគតដោយសារការថយចុះធនធានធម្មជាតិ។

១.១- ការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានការអនុញ្ញាត

ការបង្ការ ទប់ស្កាត់ និងលុបបំបាត់ការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានការអនុញ្ញាតលើទូកនេសាទកម្ពុជានិងទូកនេសាទបរទេស នៅក្នុងដែនសមុទ្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមរយៈការគ្រប់គ្រងសមត្ថភាពនេសាទនិងពង្រឹងការតាមដាន ការត្រួតពិនិត្យ និងការអង្កេត ព្រមទាំងពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការថ្នាក់តំបន់។

១.២- ការគ្រប់គ្រងនាវានេសាទនៅក្នុងដែនសមុទ្រកម្ពុជា

ក- ការនេសាទខ្នាតតូច: គ្រប់គ្រងការនេសាទខ្នាតតូចតាមរយៈការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងដែននេសាទ និងសហគ្រប់គ្រងតំបន់គ្រប់គ្រងរួមរបស់សហគមន៍ក្នុងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។

ខ- ការនេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំ: កំណត់ចំនួនទូកនេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំឱ្យស្ថិតនៅត្រឹមចំនួនទូកបច្ចុប្បន្ន(ឆ្នាំ២០១៨) តាមរយៈប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីនិងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត និងអាចពិចារណាទៅលើការកាត់បន្ថយចំនួននិងទំហំទូកនេសាទនាពេលអនាគត ដោយសារតោរថយចុះធនធានធម្មជាតិ។

គ- ការគ្រប់គ្រងនាវានេសាទបរទេស: ការនេសាទដោយនាវានេសាទបរទេសមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទ នៅក្នុងដែនសមុទ្រកម្ពុជាដែលមិនមែនជាតំបន់មានវិវាទនោះឡើយ។

១.៣- ការគ្រប់គ្រងនាវាកម្ពុជាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពនេសាទ(នាវាដឹកជញ្ជូនផលនេសាទនិងនាវាផ្គត់ផ្គង់) កំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងដែនសមុទ្រកម្ពុជា

គ្មានការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផលណាមួយ ត្រូវបានដឹកជញ្ជូនឬផ្ទេរនៅក្នុងដែនសមុទ្រកម្ពុជាឡើយ លើកលែងតែនាវាដែលមានការអនុញ្ញាតពិសេសសម្រាប់អនុវត្តជាមួយនាវានេសាទខ្នាតតូច។ ការដឹកជញ្ជូនឬផ្ទេរផល ផលិតផលជលផលត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចជលផល។

១.៤- ការគ្រប់គ្រងនាវានេសាទនិងនាវាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពនេសាទកំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិនិងដែនសមុទ្រនៃរដ្ឋដទៃ

មិនមាននាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការសកម្មភាពនេសាទត្រូវបានអនុញ្ញាតក្នុងការចុះបញ្ជីនិងផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងដែននេសាទរដ្ឋដទៃឬសមុទ្រអន្តរជាតិឡើយ ដរាបណាដំណើរការចុះបញ្ជីនិងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយរួមបញ្ចូលទាំងវិធានការត្រួតពិនិត្យនិងអធិការកិច្ចត្រឹមត្រូវទៅតាមច្បាប់។

១.៥- ការគ្រប់គ្រងជលផលនៅក្នុងតំបន់មានវិវាទ

ការនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅក្នុងតំបន់មានវិវាទរវាងកម្ពុជានិងប្រទេសជិតខាងត្រូវបានអនុវត្តឱ្យស្របតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សរួមគ្នាដែលបានឯកភាព។

២- ការគ្រប់គ្រងទីជម្រកសំខាន់ៗ

- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល គាំទ្រយ៉ាងសកម្មដល់ការស្តារឡើងវិញនូវការបាត់បង់ទីជម្រកតំបន់ឆ្នេរដូចជា ផ្កាថ្ម ព្រៃកោងកាង ឬស្មៅសមុទ្រ ដោយទទួលស្គាល់តួនាទីរបស់វាជាកន្លែងបន្តពូជ ផ្តល់ចំណី ចំប៉នសម្រាប់កូនត្រី និងដែនជម្រកសុវត្ថិភាព
- គាំទ្រការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់តំបន់នានាដូចជា ដែនជម្រកសុវត្ថិភាព ដែនសមុទ្រការពារ តំបន់គ្រប់គ្រងផលផលសមុទ្រ ជាដើម ដើម្បីអភិរក្សនិងការពារទីជម្រកសំខាន់ៗ
- ហាមឃាត់ការនេសាទឬសកម្មភាពទាក់ទងនឹងការនេសាទដែលបង្កឱ្យមានការបំផ្លាញផ្កាថ្មឬស្មៅសមុទ្រដូចជា អួនអូសជាដើម។

៣- ទិន្នន័យនិងព័ត៌មានជលផល

- រដ្ឋបាលជលផលនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវពង្រឹងប្រព័ន្ធប្រមូលទិន្នន័យនិងរៀបចំប្រព័ន្ធព័ត៌មានជលផលមូលដ្ឋានដែលមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ដែលអាចជួយដល់ការវាយតម្លៃឱ្យបានកាន់តែប្រសើរអំពីស្ថានភាពធនធានជលផល ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តខាងគោលនយោបាយការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃនៅកម្រិតថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់តំបន់
- ចែករំលែកទិន្នន័យនិងព័ត៌មានសំខាន់ៗជាមួយបណ្តាប្រទេសអាស៊ាននិងតាមរយៈប្រព័ន្ធទិន្នន័យមូលដ្ឋានថ្នាក់ពិភពលោក។

៤- ការអភិវឌ្ឍស្ថាប័ននិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជលផល

- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យជលផលសមុទ្រ ដើម្បីធានាបាននូវសេវាដែលមានគុណភាពក្នុងវិស័យជលផលនិងលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម
- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាជំរុញការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៅតាមសហគមន៍ សាលារៀន និងថ្នាក់ជាតិអំពីសារៈសំខាន់នៃវារីសត្វនិងវារីរុក្ខជាតិចម្រុះនិងការអភិរក្សដើម្បីផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច សន្តិសុខស្បៀង

និងជីវភាពរស់នៅ។ សារៈសំខាន់នៃទីជម្រកសំខាន់ៗនឹងត្រូវផ្សព្វផ្សាយផងដែរ ដើម្បីធានាថាច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិនានាត្រូវបានយល់ដឹងនិងអនុវត្តតាម

- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការងារស្រាវជ្រាវសមុទ្រ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រដល់អ្នកធ្វើគោលនយោបាយនិងបង្កើនការគាំទ្រក្នុងការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសមត្ថភាពមន្ត្រីស្រាវជ្រាវរបស់វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍជលផលសមុទ្រ និងមជ្ឈមណ្ឌលអភិរក្សជលផលសមុទ្រ។

៥- ថវិកានិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជលផល

- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាលើកកម្ពស់ការវិនិយោគឯកជននៅក្នុងវិស័យជលផលសមុទ្រនិងការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធកែច្នៃផល ផលិតផលជលផលដើម្បីបង្កើនការប្រកួតប្រជែងទីផ្សារជលផល
- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាផ្តល់អាទិភាពផងដែរ ក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណូលជលផលដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ការកែទម្រង់ ការងារស្រាវជ្រាវ ការតាមដាន ការត្រួតពិនិត្យ និងការអង្កេត សំដៅបង្កើនធនធានជលផលសម្រាប់ការកែលម្អជីវភាពរស់នៅ
- ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាប្តេជ្ញាអនុវត្តអនុសញ្ញានិងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ព្រមទាំងបទប្បញ្ញត្តិនានាជាពិសេស ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់អង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មនៃសហប្រជាជាតិស្តីពីវិធានការរដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែដែលកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នរួចហើយ។ ក្រៅពីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាកំពុងពិនិត្យនិងពិភាក្សាតាមនីតិវិធីលើការចូលជាសមាជិកនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីផលស្តុកត្រីរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ និងកំពុងពិចារណាលើការផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីនីតិសមុទ្រផងដែរ។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបន្តធ្វើការជាមួយអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលក្នុងតំបន់និងពិភពលោកដូចជាៈ

- **អង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មនៃសហប្រជាជាតិៈ** ក្រមប្រតិបត្តិប្រកបដោយភាពទទួលខុសត្រូវក្នុងវិស័យជលផល និងគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្តសម្រាប់និរន្តរភាពការនេសាទខ្នាតតូចនៅក្នុងបរិបទសុវត្ថិភាពស្បៀង និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ព្រមទាំងផែនការសកម្មភាពអន្តរជាតិនានា
- **មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផលនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ៈ** ផែនការសកម្មភាពដើម្បីនិរន្តរភាពវិស័យជលផលសម្រាប់ធានាសន្តិសុខស្បៀងនៅតំបន់អាស៊ាន ឆ្ពោះទៅកាន់ឆ្នាំ២០២០ និងឆ្ពោះទៅកាន់ឆ្នាំ ២០៣០
- លេខាធិការដ្ឋានទទួលបន្ទុកផែនការសកម្មភាពថ្នាក់តំបន់ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការនេសាទប្រកបដោយភាពទទួលខុសត្រូវរួមទាំងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានការអនុញ្ញាត
- គណៈកម្មការជលផលអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក។

គោលការណ៍គន្លឹះខាងលើនេះ នឹងក្លាយជាឯកសារក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រជាតិ និងជាត្រីវិស័យក្នុងការរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិនានាដែលទាក់ទងនឹងវិស័យជលផលសមុទ្រនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ថ្ងៃ ចន្ទ ១៤ កើត ខែ អស្សុជ ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស.២៥៦៣

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន